

Bruxelles, den 9.2.2015
COM(2015) 49 final

2014/0174 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af EU- procedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (kodifikation)

BEGRUNDELSE

1. Kommissionen fremsatte den 10. juni 2014 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kodifikation af Rådets forordning (EC) nr. 3286/94 af 22. december om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regie¹.
2. I sin udtalelse af 23. oktober fastslog den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester, der er nedsat i henhold til aftalen mellem institutionerne af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovttekster², at det i punkt 1 nævnte forslag udelukkende bestod i en kodifikation uden ændring af indholdet af de retsakter, der skulle kodificeres.
3. Under hensyn til den nye³ ændring af det i punkt 1 nævnte forslag, har Kommissionen besluttet i overensstemmelse med artikel 293, stk. 2, i TEUF at fremsætte et ændret forslag til kodifikation af den pågældende forordning.
4. I forhold til det i punkt 1 nævnte forslag er der i dette ændrede forslag foretaget følgende yderligere ændringer:
 - (1) Artikel 14, stk. 2 affattes således:

"Såfremt Unionen efter at have truffet afgørelse i henhold til artikel 13, stk. 2, skal beslutte, hvilke handelspolitiske foranstaltninger der skal træffes i henhold til artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, eller i henhold til artikel 13, træffes der straks foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller eventuelt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 eller andre gældende procedurer."*
 - (2) I bilag I tilføjes følgende:

"Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 50) / Kun artikel 11".
5. For at lette læsningen og behandlingen vedlægges den fuldstændige tekst til det ændrede forslag til kodifikation

¹ KOM(2014) 341 endelig af 10.6.2014.

² EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

³ EUT L 189 af 27.6.2014, s. 50.

Ændret forslag til

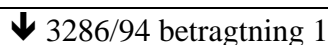
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af EU- procedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde , særlig artikel 207, stk. 2 ,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 3286/94⁵ er blevet ændret væsentligt⁶ flere gange. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

- (2) Den fælles handelspolitik bør bygge på ensartede principper, navnlig med hensyn til beskyttelse af handelen.

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (EFT L 349, 31.12.1994, s. 71).

⁶ Se bilag I.

↓ 3286/94 betragtning 4
(tilpasset)

- (3) Det forekommer nødvendigt at fastsætte EU- procedurer for at sikre, at Unionen effektivt kan udøve sine rettigheder i henhold til de internationale handelsregler.

↓ 3286/94 betragtning 5
(tilpasset)

- (4) De internationale handelsregler er hovedsagelig de regler, der er indført under Verdenshandelsorganisationen ("WTO") og angivet i bilagene til WTO-overenskomsten, men der kan også være tale om reglerne i enhver anden aftale, hvori Unionen er part, og hvori der er fastsat regler, der finder anvendelse på handelen mellem Unionen og tredjelande. Det er hensigtsmæssigt at give et klart begreb om den type aftaler, som der henvises til med udtrykket »internationale handelsregler«.

↓ 3286/94 betragtning 6
(tilpasset)

- (5) De ovennævnte EU- procedurer bør baseres på en retlig mekanisme i henhold til EU- retten, der er fuldstændig gennemsigtig og sikre, at beslutningen om at påberåbe sig Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler træffes på grundlag af korrekte faktuelle oplysninger og juridisk analyse.

↓ 3286/94 betragtning 7
(tilpasset)

- (6) Denne mekanisme har det sigte at tilvejebringe proceduremæssige midler til at anmode om, at EU- institutionerne reagerer på handelshindringer, som indføres eller videreføres af tredjelande, og som forårsager skade eller andre negative handelsmæssige virkninger for så vidt der eksisterer en ret til indgreb over for sådanne hindringer i henhold til de relevante internationale regler for samhandel.

↓ 3286/94 betragtning 8
(tilpasset)

- (7) Medlemsstaternes ret til at anvende denne mekanisme bør ikke indskrænke deres mulighed for at rejse det samme eller tilsvarende spørgsmål gennem de bestående EU- procedurer og navnlig for det udvalg, der er nedsat i henhold til traktatens artikel 207, stk. 3 .

↓ 3286/94 betragtning 9
(tilpasset)

- (8) Der bør tages hensyn til det ved traktatens artikel 207, stk. 3, nedsatte udvalgs institutionelle rolle ved udarbejdelse af rådgivning for EU- institutionerne om alle handelspolitiske spørgsmål. Dette udvalg bør derfor holdes underrettet om udviklingen i individuelle sager, så det kan gøre sig overvejelser om deres bredere politiske konsekvenser.

↓ 3286/94 betragtning 11
(tilpasset)

- (9) Det er hensigtsmæssigt at fastslå , at Unionen skal overholde sine internationale forpligtelser og i tilfælde, hvor sådanne forpligtelser følger af aftaler, opretholde den balance mellem rettigheder og forpligtelser, som det er disse aftalers formål at skabe.

↓ 3286/94 betragtning 12
(tilpasset)

- (10) Det er endvidere hensigtsmæssigt at fastslå , at alle foranstaltninger, der træffes i henhold til de pågældende procedurer, også skal være i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser og ikke foregribe andre foranstaltninger i tilfælde, der ikke er dækket af denne forordning, og som kan vedtages direkte i henhold til traktatens artikel 207 .

↓ 3286/94 betragtning 13
(tilpasset)

- (11) De procedureregler, som skal følges ved den undersøgelsesprocedure, der fastsættes i denne forordning, bør også fastsættes , særlig vedrørende EU- myndighedernes og de berørte parter rettigheder og forpligtelser, samt de betingelser, hvorunder de interesserede parter kan få adgang til oplysninger og kræve underretning om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der er fremkommet ved undersøgelsen.

↓ 3286/94 betragtning 14
(tilpasset)

- (12) Når Unionen handler i henhold til denne forordning, må den tage i betragtning, at der er behov for hurtig og effektiv indgriben gennem anvendelsen af de beslutningsprocedurer, der foreskrives i denne forordning .

↓ 3286/94 betragtning 15
(tilpasset)

- (13) Inden for rammerne af Unionens internationale rettigheder og forpligtelser påhviler det kun Kommissionen at handle for så vidt angår handelshindringer, der indføres eller videreføres af tredjelande, når et indgreb er påkrævet af hensyn til Unionens interesser. Kommissionen bør ved vurderingen af sådanne interesser tage behørigt hensyn til de synspunkter, der fremføres af alle interesserede parter under proceduren.

↓ 37/2014 Art. 1, og bilag, pkt. 4.
(tilpasset)

- (14) Gennemførelsen af undersøgelsesprocedurerne, der er fastsat i denne forordning, kræver ensartede betingelser for vedtagelse af afgørelser om, hvordan disse undersøgelsesprocedurer og foranstaltninger som resultat heraf foretages. Disse beføjelser bør vedtages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁷.
- (15) Rådgivningsproceduren bør anvendes til suspension af igangværende undersøgelsesforanstaltninger i betragtning af sådanne foranstaltningers virkninger og den deraf følgende logik i forhold til vedtagelsen af de endelige foranstaltninger.
- (16) Europa-Parlamentet og Rådet bør holdes underrettet om udviklingen i forbindelse med denne forordning, så de kan gøre sig overvejelser om deres bredere politiske konsekvenser.
- (17) I tilfælde hvor en aftale med et tredjeland forekommer at være det mest hensigtsmæssige middel til at bilægge en uoverensstemmelse, der hidrører fra en handelshindring, bør der desuden føres forhandlinger med henblik herpå efter de procedurer, der er fastsat i artikel 207 i traktaten —

↓ 3286/94 (tilpasset)

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes EU- procedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler, især de under Verdenshandelsorganisationen ("WTO") fastsatte regler, der under overholdelse af eksisterende internationale forpligtelser og procedurer har til formål:

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- a) at imødegå handelshindringer, der indvirker på ☒ Unionens ☒ marked, med henblik på at eliminere deraf følgende skade
- b) at imødegå handelshindringer, der indvirker på markedet i et tredjeland, med henblik på at eliminere deraf følgende negative handelsmæssige virkninger.

Disse procedurer gælder navnlig for indledningen og den derpå følgende gennemførelse og afslutning af de internationale procedurer for bilæggelse af tvister i forbindelse med den fælles handelspolitik.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »handelshindringer« ☒ : ☒ enhver handelspraksis, der indføres eller videreføres af et tredjeland, og overfor hvilken der i henhold til internationale handelsregler er ret til indgreb; en sådan ret til indgreb eksisterer, når internationale handelsregler enten udtrykkelig forbyder en praksis eller giver en anden part, der er påvirket af den pågældende praksis, ret til at søge at fjerne dens virkning
- b) »☒ Unionens ☒ rettigheder« ☒ : ☒ rettigheder, som ☒ Unionen ☒ i international handel kan påberåbe sig i henhold til internationale handelsregler; i denne forbindelse er »internationale handelsregler« hovedsagelig de regler, der er indført under WTO og angivet i bilagene til WTO-overenskomsten, men der kan også være tale om reglerne i enhver anden aftale, hvori ☒ Unionen ☒ er part, og hvori der er fastsat regler, der finder anvendelse på handelen mellem ☒ Unionen ☒ og tredjelande
- c) »skade« ☒ : ☒ enhver væsentlig skade, som en handelshindring forårsager eller truer med at forårsage for en erhvervsgren i ☒ Unionen ☒ på markedet ☒ i Unionen ☒ for så vidt angår en vare eller tjenesteydelse
- d) »negative handelsmæssige virkninger« ☒ : de negative ☒ virkninger, som en handelshindring forårsager eller truer med at forårsage for virksomheder i ☒ Unionen ☒ på et tredjeland's marked for så vidt angår en vare eller tjenesteydelse, og som har en væsentlig virkning på ☒ Unionens ☒ eller en af ☒ Unionens ☒ regioners økonomi eller på en økonomisk sektor heri; det forhold, at klageren lider under sådanne negative virkninger, opfattes ikke i sig selv som tilstrækkeligt til, at ☒ EU-☒ institutionerne indleder noget initiativ
- e) »erhvervsgren i ☒ Unionen ☒ « ☒ : ☒
 - i) samtlige ☒ EU-☒ producenter eller -leverandører:
 - af identiske eller lignende varer eller tjenesteydelser som dem, der er genstand for en handelshindring, eller
 - af varer eller tjenesteydelser, der er i direkte konkurrence hermed, eller
 - som forbruger eller forarbejder varer eller tjenesteydelser, der er genstand for en handelshindring, eller

- ii) de producenter eller leverandører, hvis produktion sammenlagt udgør en betydelig andel af den samlede produktion i Unionen af tilsvarende varer eller tjenesteydelser; men
- når producenterne eller leverandørerne har tilknytning til eksportørerne eller importørerne eller selv er importør af den vare eller tjenesteydelse, der påstås at være genstand for en handelshindring, kan udtrykket »erhvervsgren i Unionen« fortolkes som omfattende de øvrige producenter eller leverandører
 - under særlige omstændigheder kan producenterne eller leverandørerne i en af Unionens regioner betragtes som repræsentative for en erhvervsgren i Unionen, såfremt deres sammenlagte produktion udgør den overvejende del af produktionen af den pågældende vare eller tjenesteydelse i den eller de medlemsstater, hvor regionen er beliggende, for så vidt at virkningerne af handelshindringen koncentrerer i denne eller disse medlemsstater
- f) »virksomhed i Unionen« : et selskab eller en virksomhed, der er oprettet i overensstemmelse med lovgivningen i en medlemsstat, og som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sin centrale administration eller sit hovedforretningssted i Unionen, og som direkte er beskæftiget med fremstilling af de varer eller levering af de tjenesteydelser, der er genstand for handelshindringen
- g) »tjenesteydelser« : de tjenesteydelser, om hvilke Unionen kan indgå internationale aftaler på grundlag af traktatens artikel 207.

2. I forbindelse med denne forordning påvirker begrebet »leverandør af tjenesteydelser« i forbindelse med såvel udtrykket »erhvervsgren i Unionen« som defineret i stk. 1, litra e), i denne artikel, som udtrykket »virksomhed i Unionen« som defineret i stk. 1, litra f), i denne artikel, ikke den ikke-kommercielle karakter, som levering af nogen given tjenesteydelse kan have i henhold til lovgivningen eller reglerne i en medlemsstat.

Artikel 3

Klage på vegne af erhvervsgrenen i Unionen

1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning, der uden status som juridisk person optræder på vegne af en erhvervsgren i Unionen, som anser sig for skadet af handelshindringer, der har en virkning på markedet i Unionen, kan indgive skriftlig klage.
2. Klagen skal indeholde tilstrækkelige beviser for forekomsten af handelshindringen og den deraf følgende skade. Bevisførelsen for skaden skal, når dette er relevant, ske på grundlag af den forklarende liste over faktorer, der er anført i artikel 11.

Artikel 4

Klage på vegne af virksomheder i Unionen

↓ 125/2008 Art. 1 (tilpasset)

1. Enhver virksomhed i Unionen samt enhver sammenslutning med eller uden status som juridisk person, der optræder på vegne af en eller flere virksomheder i Unionen,

som anser sig for at have været udsat for negative handelsmæssige virkninger som følge af handelshindringer, der har en virkning på markedet i et tredjeland, kan indgive skriftlig klage.

↓ 3286/94 (tilpasset)

2. Klagen skal indeholde tilstrækkelige beviser for forekomsten af handelshindringerne og deraf følgende negative handelsmæssige virkninger. Bevisførelsen for negative handelsmæssige virkninger skal, når dette er relevant, ske på grundlag af den liste over eksempler på faktorer, der er anført i artikel 11.

Artikel 5

Klageprocedurer

1. Klagen, der er omhandlet i artikel 3 og 4, indgives til Kommissionen, som fremsender en genpart heraf til medlemsstaterne.
 2. Klagen kan trækkes tilbage, hvorved proceduren kan afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Unionens interesse.
-

↓ 37/2014 Art. 1 og bilag, pkt. 4, nr. 1) (tilpasset)

3. Såfremt det viser sig, at klagen ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at berettigg indledning af en undersøgelse, underrettes klageren herom.

Kommissionen underretter medlemsstaterne, når den beslutter, at klagen ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at berettigg indledning af en undersøgelse.

↓ 3286/94 (tilpasset)

4. Kommissionen træffer så hurtigt som muligt afgørelse om, hvorvidt der skal iværksættes en EU- procedure for undersøgelse i forbindelse med klager, der indgives i henhold til artikel 3 eller 4. Afgørelsen træffes senest 45 dage fra indgivelsen af klagen. Denne periodekan dog suspenderes efter anmodning fra klageren eller med dennes samtykke for at tilvejebringe yderligere oplysninger, der kan være nødvendige for at vurdere gyldigheden af klagerens påstand.

Artikel 6

Anmodning fra en medlemsstat

1. Enhver medlemsstat kan anmode Kommissionen om, at de i artikel 1 omhandlede procedurer indledes.
2. Medlemsstaten forelægger Kommissionen tilstrækkelige beviser til begrundelse af sin anmodning for så vidt angår handelshindringer og de deraf følgende virkninger. Når beviser for skade eller negative handelsmæssige virkninger er fornødne, skal de fremlægges på grundlag af den i artikel 11 anførte liste over eksempler på faktorer, hvor dette er relevant.
3. Kommissionen underretter omgående de øvrige medlemsstater om sådanne anmodninger.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilag, pkt. 4, nr. 2) (tilpasset)

4. Såfremt det viser sig, at anmodningen ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at berettige indledning af en undersøgelse, underrettes medlemsstaten herom.

Kommissionen underretter medlemsstaterne, ☒ når ☒ den beslutter, at ☒ anmodningen ☒ ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at berettige indledning af en undersøgelse.

↓ 3286/94 (tilpasset)

5. Kommissionen træffer så hurtigt som muligt afgørelse om, hvorvidt der skal iværksættes en ☒ EU- ☒ procedure for undersøgelse i forbindelse med ☒ enhver anmodning ☒, der indbringes af en medlemsstat i henhold til ☒ denne ☒ artikel. Afgørelsen træffes senest 45 dage fra ☒ indgivelsen af anmodningen ☒. Denne periode kan dog suspenderes efter anmodning fra den indbringende medlemsstat eller med dennes samtykke for at tilvejebringe yderligere oplysninger, der kan være nødvendige for fuldt ud at vurdere gyldigheden af den sag, der er indbragt af medlemsstaten.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilag, pkt. 4, nr. 3) (tilpasset)

Artikel 7

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Handelsbarrierer («udvalget»). Dette udvalg anses for et udvalg som defineret forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette ☒ stykke ☒, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette ☒ stykke ☒, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 8

☒ Oplysninger til Europa-Parlamentet og Rådet ☒

Kommissionen fremsender oplysninger givet i medfør af nærværende forordning til Europa-Parlamentet og Rådet, så de kan gøre sig overvejelser over eventuelle videre konsekvenser for den fælles handelspolitik.

↓ 3286/94 (tilpasset)

Artikel 9

⊗ Unionens undersøgelsesprocedure ⊗

↓ 37/2014 Art. 1 og bilag, pkt. 4, nr. 4) (tilpasset)

1. Såfremt Kommissionen finder, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en undersøgelsesprocedure, og såfremt det er nødvendigt af hensyn til Unionens interesser, skal Kommissionen:

- a) give meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om iværksættelsen af en undersøgelsesprocedure; en sådan meddelelse skal oplyse, hvilken vare eller tjenesteydelse og hvilke lande der er tale om, give et sammendrag af de modtagne oplysninger, og anføre, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; den skal angive den frist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til stk. 5
- b) officielt underrette de repræsentanter for det eller de lande, som er omfattet af proceduren, om hvem, der i givet fald kan afholdes konsultationer med
- c) foretage sin undersøgelse på EU-niveau i samarbejde med medlemsstaterne.

Kommissionen underretter medlemsstaterne, ⊗ når ⊗ den beslutter, at klagen indeholder tilstrækkelige beviser til at berettige indledning af en undersøgelse.

↓ 3286/94 (tilpasset)

2. I givet fald skal Kommissionen:

- a) indhente alle de oplysninger, som den anser for nødvendige, og bestræber sig på at efterprøve de pågældende oplysninger hos importører, handlende, repræsentanter, producenter, erhvervssammenslutninger og erhvervsorganisationer, under forudsætning af, at de pågældende virksomheder og organisationer er indforstået hermed
- b) foretage undersøgelser på tredjelandes territorium, forudsat at de pågældende landes regeringer, der er officielt underrettet, ikke inden for en rimelig frist ⊗ har modsat ⊗ sig dette.

Kommissionen bistås i sine undersøgelser af embedsmænd fra den medlemsstat, på hvis område efterprøvningen finder sted, såfremt den pågældende medlemsstat har udtrykt ønske herom.

3. Medlemsstaterne indgiver til Kommissionen, på dennes anmodning og efter forskrifter fastsat af denne, alle til undersøgelsen nødvendige oplysninger.

4. De berørte klagere, eksportører og importører samt repræsentanterne for det eller de berørte lande kan:

- a) få kendskab til alle de oplysninger, som Kommissionen har fået stillet til rådighed, med undtagelse af dokumenter til Kommissionens og myndighedernes interne brug, forudsat at oplysningerne er relevante for varetagelsen af deres interesser, at de ikke er fortrolige i henhold til artikel 10, og at Kommissionen anvender dem i sin undersøgelsesprocedure. De pågældende personer retter skriftligt en begrundet anmodning til Kommissionen med angivelse af de oplysninger, der ønskes kendskab til
- b) anmode om at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der er fremkommet ved undersøgelsen.

5. Kommissionen kan høre de berørte parter. De skal høres, når de inden for den frist, der er fastsat i den i *Den Europæiske* ☒ *Unions* ☒ *Tidende* offentliggjorte meddelelse, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er parter, der i første række er berørt af resultatet af proceduren.

6. Kommissionen giver efter anmodning de parter, der i første række er berørt, lejlighed til at mødes, for at modstridende synspunkter og eventuelle modargumenter kan blive fremlagt. Herved tager den hensyn til parternes ønsker og til nødvendigheden af at bevare oplysningernes fortrolige karakter. Ingen af parterne er forpligtet til at deltage i et møde, og deres udeblivelse vil ikke være til skade for deres sag.

7. Indgives de af Kommissionen ønskede oplysninger ikke inden for en rimelig frist, eller lægges der væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der drages konklusioner på basis af de oplysninger, der er til rådighed.

8. Når Kommissionen har afsluttet sin undersøgelse, forelægger den en rapport for udvalget. Rapporten skal forelægges senest fem måneder efter meddelelsen om procedurens iværksættelse, medmindre undersøgelsens komplicerede karakter foranlediger Kommissionen til at forlænge denne frist til syv måneder.

Artikel 10

Fortrolig behandling

1. De i medfør af denne forordning modtagne oplysninger kan kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilag, pkt. 4, nr. 5)

2. Kommissionen og medlemsstaterne, herunder personer i deres tjeneste, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige eller er meddelt fortroligt af en af parterne i en undersøgelsesprocedure, medmindre den part, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse hertil.

Ved enhver anmodning om fortrolig behandling angives det, hvorfor oplysningerne er fortrolige, og der vedlægges et ikke-fortroligt sammendrag af sådanne oplysninger, eller en begrundelse for, at der ikke kan foretages et sammendrag af oplysningerne.

3. Oplysninger betragtes som fortrolige, når videregivelsen heraf sandsynligvis vil være til betydelig skade for den, der har givet oplysningerne eller er kilde hertil.

4. Viser det sig, at en anmodning om fortrolig behandling ikke er berettiget, og at den, der giver oplysningerne, hverken er villig til at offentliggøre dem eller tillade, at de offentliggøres i store træk eller i forkortet form, kan disse oplysninger lades ude af betragtning.

5. Denne artikel er ikke til hinder for, at Unionens myndigheder videregiver generelle oplysninger og i særdeleshed begrundelserne for de i medfør af denne forordning truffne afgørelser. Ved en sådan videregivelse tages der hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 11

Bevis

1. Undersøgelsen af skaden omfatter i givet fald følgende faktorer:

- a) omfanget af henholdsvis den berørte EU- import eller -eksport, især når den er henholdsvis steget eller faldet betydeligt enten i absolut værdi eller i forhold til produktionen eller forbruget på det pågældende marked
- b) de priser, der er praktiseret af EU- erhvervsgrenens konkurrenter, især for at fastslå, om der i Unionens eller på tredjelandes markeder tilbydes en væsentlig lavere pris end EU- erhvervsgrenens pris
- c) følgevirkningerne heraf for den pågældende erhvervsgren i Unionen , vurderet på baggrund af visse økonomiske faktorer såsom produktion, kapacitetsudnyttelse, lagre, salg, markedsandel, priser (dvs. pristryk eller hindring af de prisstigninger, som normalt ville have fundet sted), fortjeneste, forrentning af kapital, investeringer og beskæftigelse.

2. Såfremt der fremsættes påstand om en truende skade, undersøger Kommissionen ligeledes, om det er sandsynligt, at en bestemt situation udvikler sig til en faktisk skade. I denne forbindelse kan der ligeledes tages hensyn til faktorer såsom:

- a) stigningstakten for eksporten til det marked, hvor EU- produkterne er udsat for konkurrence
- b) den eksportkapacitet, der allerede eksisterer, eller som vil kunne udnyttes i nærmeste fremtid i oprindelses- eller eksportlandet, og sandsynligheden for, at den deraf følgende eksport vil gå til det i litra a) nævnte marked.

3. Skade forårsaget af andre faktorer, som enkeltvis eller i forening ligeledes har en ugunstig indflydelse på en erhvervsgren i Unionen , må ikke tilskrives den pågældende handelspraksis.

4. Såfremt der fremsættes påstand om negative handelsmæssige virkninger, undersøger Kommissionen følgerne af sådanne negative virkninger for Unionens eller en af dens regioners økonomi eller for en økonomisk sektor deri. Med henblik herpå kan

Kommissionen, hvor det er relevant, tage hensyn til faktorer af den type, der er anført i stk. 1 og 2. Negative handelsmæssige virkninger kan bl.a. opstå i situationer, hvor handelen med en vare eller tjenesteydelse forhindres, vanskeliggøres eller omdirigeres som følge af en handelshindring, eller fra situationer, hvor handelshindringer væsentligt har påvirket leverancer eller produktionsfaktorer (f.eks. dele og komponenter eller råmaterialer) til virksomheder i Unionen . Når der fremsættes påstand om negative handelsmæssige virkninger, undersøger Kommissionen ligeledes, om det klart kan forudses, at en bestemt situation sandsynligvis vil føre til faktiske negative handelsmæssige virkninger.

5. Ved undersøgelse af beviser for negative handelsmæssige virkninger tager Kommissionen endvidere hensyn til de bestemmelser og principper eller den praksis, der styrer retten til indgreb i henhold til de relevante internationale handelsregler, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) .

6. Kommissionen undersøger desuden alle andre relevante beviser, der er indeholdt i klagen eller i anmodningen . I denne forbindelse er den i stk. 1-5 angivne liste over faktorer og indikatorer ikke udtømmende, og en eller flere sådanne faktorer og indikatorer kan ej heller nødvendigvis tages som afgørende tegn på, at der forekommer skade eller negative handelsmæssige virkninger.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilag, pkt. 4, nr. 6) (tilpasset)
--

Artikel 12

Afslutning og suspension af proceduren

1. Når undersøgelsesproceduren udført i medfør af artikel 9 viser, at der ikke kræves noget indgreb til beskyttelse af Unionens interesser, afsluttes den af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 3.

2. Undersøgelsesproceduren udført i medfør af artikel 8 kan ligeledes suspenderes af Kommissionen efter rådgivningsproceduren omhandlet i artikel 7, stk. 2., såfremt det eller de pågældende tredjelande efter afslutningen af en undersøgelse træffer foranstaltninger, der anses for tilfredsstillende, og der derfor ikke kræves noget indgreb fra Unionen.

Kommissionen kontrollerer gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger, i givet fald på grundlag af regelmæssige oplysninger, som den kan anmode de pågældende tredjelande om og i fornødent omfang efterprøve.

Såfremt de af tredjelandet/tredjelandene trufne foranstaltninger ophæves, suspenderes eller ikke gennemføres korrekt, eller Kommissionen har begrundet mistanke herom, eller såfremt en anmodning om oplysninger, som Kommissionen har anmodet om i henhold til andet afsnit , ikke er blevet tilvejebragt , oplyser Kommissionen medlemsstaterne herom, og såfremt resultaterne af undersøgelsen og de nye kendsgerninger, der foreligger, gør det nødvendigt og berettiget, træffes der foranstaltninger i henhold til artikel 14, stk. 2.

3. Såfremt det efter en undersøgelsesprocedure udført i medfør af artikel 9 eller på noget tidspunkt før, under eller efter en international tvistbilæggelsesprocedure må antages, at det mest hensigtsmæssige middel til at bilægge en tvist, der er opstået som følge af en handelshindring, er indgåelse af en aftale med det eller de pågældende tredjelande, som kan ændre Unionens og det eller de pågældende tredjelandes materielle rettigheder, suspenderer

Kommissionen rådgivningsproceduren i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i nærværende forordning, og der føres forhandlinger i overensstemmelse med artikel 207 i traktaten.

↓ 3286/94 (tilpasset)

Artikel 13

Vedtagelse af handelspolitiske foranstaltninger

1. Når det (som følge af undersøgelsesproceduren, medmindre det af den faktiske og juridiske situation fremgår, at der ikke er behov for en sådan undersøgelsesprocedure) konstateres, at et indgreb er nødvendigt til beskyttelse af Unionens interesser for at sikre, at Unionen kan udøve sine rettigheder i henhold til internationale handelsregler med henblik på at fjerne den skade eller de hindringer, som indføres eller videreføres af tredjelande, træffes der hensigtsmæssige foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 14.

2. Når Unionen ifølge sine internationale forpligtelser skal gennemføre en forudgående international procedure for konsultation eller bilæggelse af tvister, træffes der først afgørelse om de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger efter afslutning af denne procedure og under hensyn til resultaterne heraf. Navnlig gælder, at når Unionen har anmodet et internationalt tvistbilægelsesorgan om at angive og tillade de foranstaltninger, som er hensigtsmæssige for gennemførelsen af resultaterne af en international tvistbilægelsesprocedure, skal de handelspolitiske EU- foranstaltninger, der kan være påkrævede som følge af en sådan tilladelse være i overensstemmelse med henstillingen fra det pågældende internationale tvistbilægelsesorgan.

3. Som handelspolitisk foranstaltning kan træffes enhver foranstaltning, der kan forenes med bestående internationale forpligtelser og procedurer, navnlig:

- a) suspension eller tilbagekaldelse af indrømmelser, der er ydet i forbindelse med handelspolitiske forhandlinger
- b) forhøjelse af gældende told eller indførelse af enhver anden form for importafgift
- c) indførelse af kvantitative restriktioner eller enhver anden form for foranstaltning, hvorved import- eller eksportvilkårene ændres, eller samhandelen med de pågældende tredjelande påvirkes på anden måde.

4. De hertil svarende afgørelser begrundes og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne offentliggørelse tjener ligeledes til underretning af de lande og parter, der i første række er berørt.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilag, pkt. 4, nr. 7) (tilpasset)

Artikel 14

Beslutningsprocedurer

1. Såfremt Unionen, som følge af en klage i henhold til artikel 3 eller artikel 4 eller en anmodning i henhold til artikel 6, følger internationale formelle procedurer for

konsultation eller bilæggelse af tvister, træffer Kommissionen afgørelserne om indledning, gennemførelse og afslutning af disse procedurer.

Kommissionen underretter medlemsstaterne, ☒ når ☒ den træffer afgørelse om indledning, gennemførelse eller afslutning af internationale formelle procedurer for konsultation eller bilæggelse af tvister.

↓ 654/2014 Art. 11

2. Såfremt Unionen efter at have truffet afgørelse i henhold til artikel 13, stk. 2, skal beslutte, hvilke handelspolitiske foranstaltninger der skal træffes i henhold til artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, eller i henhold til artikel 13, træffes der straks foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller eventuelt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014⁸ eller andre gældende procedurer.

↓ 37/2014 Art. 1 og bilag, pkt. 4, nr. 8)

Artikel 15

Rapport

Kommissionen indarbejder oplysninger om gennemførelsen af denne forordning i sin årlige rapport om anvendelse og gennemførelse af handelsbeskyttelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentet og Rådet i medfør af artikel 22a i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009⁹.

↓ 3286/94 (tilpasset)

Artikel 16

Generelle bestemmelser

Denne forordning finder ikke anvendelse i tilfælde, der er omfattet af andre gældende retsforskrifter vedrørende den fælles handelspolitik. Den anvendes som supplement:

- a) til retsforskrifter om oprettelse af de fælles markedsordninger for landbrugsvarer og gennemførelsesbestemmelserne hertil
- b) til særlige retsforskrifter, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel ☒ 352 ☒, og som gælder for varer fremstillet på basis af landbrugsprodukter.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 af 15. maj 2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 50).

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).

Den foregriber ikke andre foranstaltninger, der måtte blive truffet i henhold til traktatens artikel 207, eller EU-procedurer til behandling af spørgsmål vedrørende handelshindringer, som er rejst af medlemsstaterne i det udvalg, der er nedsat i henhold til traktatens artikel 207.

↓ 356/1995 Art. 1 (tilpasset)

Artikel 17

☒ Ophævelse ☒

Forordning (EF) nr. 3286/94 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

↓

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand